

WILEŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nº 17.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Str.

Poz.: 178	Zarządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 23-go września 1930 r. w sprawie wstrzymania wprowadzenia w życie Tymczasowego Statutu Organizacyjnego Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego	256
179	Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 11 września 1930 r. do P. P. Starostów powiatowych Województwa Wileńskiego i pismo Wojewody Wileńskiego do Magistratu miasta Wilna w sprawie dezynfekcji i kontroli wody	256
180	Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 18 września 1930 r. do wszystkich P. P. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie polityki karno-administracyjnej	257
181	Orzeczenia Wojewody Wileńskiego o uznaniu poszczególnych lasów za ochronne	258
182	Rejestracja Stowarzyszeń	258
183	Rejestracja Cechu	259
184	Odebranie debitu pocztowego	259
Poz.: 185	Obwieszczenia Sądów Powiatowych w sprawach spadkowych	259
186	Obwieszczenie Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie o regulacji hipotek	260
Poz.: 187	Postanowienie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej w Wilnie ustalające warunki pracy i płacy dozorców domowych miasta Wilna	263
Poz.: 188	Ogłoszenie Wileńskiego Urzędu Probierczego w sprawie prowadzenia księgi handlowej przez złotników	265
Poz.: 189	Obwieszczenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie i Pogranicznego Komisarza Ziemskiego w Wilnie o postępowaniu scaleniowem	265
Poz.: 190	Ruch słu ż b o w y:	
	A) W Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie i w Starostwach Województwa Wileńskiego	266
	B) W sądownictwie na terenie Województwa Wileńskiego,	267
	C) W Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie na terenie Województwa Wileńskiego.	268
	D) W Wileńskim Urzędzie Probierczym	269
	E) W urzędach ziemskich	269
	F) W Okręgu wileńskim Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie	270
Poz.: 191	Sprostowania	270

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Str.

Ogłoszenie Wojewody Pomorskiego, dotyczące śmierci mierniczego, przysięgłego Jana Zalewskiego w Brodnicy	271
Unieważnienie paszportów.	271
Ogłoszenia różne	271
Komunikat Komitetu Floty Narodowej	271
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach	271

DZIAŁ URZĘDOWY.

178.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 23 września 1930 roku

w sprawie wstrzymania wprowadzenia w życie Tymczasowego Statutu Organizacyjnego Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 września b. r. Nr. OL. 3611/4 niniejszem wstrzymuję do dnia 1 stycznia 1931 roku wejście w życie Tymczasowego Statutu Organizacyjnego Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego, ogłoszonego w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 14 z dnia 1 września 1930 roku pod poz. 155.

(—) Wł. Raczkiewicz.

Wojewoda

179.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 11 września 1930 r.

do Panów Starostów powiatowych województwa wileńskiego w sprawie dezynfekcji i kontroli wody.

L. 2309/VI.

Pfzesyłając do wiadomości i zastosowania się Okólnik Nr. 102 Min. Spr. Wewn. z dnia 25 czerwca 1930 r. Nr. Z. I. 393/29 nadmieniam, iż w myśl p. 2 wymienionego okólnika badanie wody ze studzien, służących do użytku publicznego powinno być dokonywane dwa razy do roku; tę czynność winien dokonywać lekarz powiatowy lub lekarz rejonowy względnie dozorca sanitarny, o ile on ukończył kursy kontrolerów sanitarnych, albo też przebył przeszkolenie w Państw. Zakładzie Badania Żywności (Okólnik Min. Spr. Wewn. Nr. 238 z dn. 31. X. 1929 r.).

Pobrane próbki należy przysyłać do Państwowego Zakładu Higjenu w Wilnie (Rosa 1) lub do Państwowego Zakładu Badania Żywności w Wilnie (Tatarska 11).

Uwaga: próbki pobierane z powiatów święciańskiego i wil.-trockiego należy odsyłać do Państwowego Zakładu Badania Żywności; próbki zaś pobrane z powiatów: brasławskiego, dziśieńskiego, mołodeckiego, postawskiego, oszmiańskiego i wilejskiego należy przysyłać do Państwowego Zakładu Higjenu.

Do próbki należy dołączyć wypełniony odpowiadający kwestionariusz studni (studni kopanych, wierconych i t. d.). Wzór kwestionariusza poprzedniego unieważnia się.

O ile na miejscu nie można będzie znaleźć odpowiedniego naczynia i odpowiednio wyjałowić (patrz str. 10 Ujednostajnione metody bakterjologicznego badania wody) można będzie je nabyć za opłatą zgóry 17 zł. (2 flaszki z przytartymi szklanymi korkami w drewnianym pudełku) w Państwowym Zakładzie Badania Żywności w Wilnie (Tatarska 11) lub w Zakładzie Higjenu (Rosa 1).

Pobrane próbki należy natychmiast odsyłać do odpowiedniego zakładu, żeby analiza wody mogła być dokonana nie później, niż na drugi dzień po pobraniu wody.

Ad p. 7. Koszty badania bakterjologicznego wody, dokonywanego dwa razy do roku ze studzien, służących do publicznego użytku powinna opłacać gmina względnie właściciel studni na dochód Skarbu Państwa. Wysokość taksy określa rozporządzenie Min. Spr. Wewn. z dn. 12 listopada 1912 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 584). O ile wypadnie badać wodę ze studzien, służących do użytku publicznego, częściej niż 2 razy do roku z powodu wybuchu epidemii lub na użytek władz dozoru, takie badanie będzie dokonywane bezpłatnie w wymienionych zakładach.

Celem dokładnej kontroli stanu sanitarnego studni lekarz rejonowy względnie kierownik ośrodka zdrowia winien prowadzić ścisłą ich ewidencję w postaci kartotek, przyczem na karcie ewidencyjnej każdej studni powinny być notowane wyniki badań bakterjologicznego. Sprawozdanie z dokonanych prób należy przysyłać dwa razy do roku: 1-go kwietnia i 1-go października.

Wobec konieczności zamówienia zawczasu potrzebnej ilości skrzynek z flaszkami dla pobierania próbek, proszę nadesłać należną kwotę za te skrzynki od odnośnego zakładu w możliwie najkrótszym terminie.

Za Wojewodę

(—) Dr. H. Rudziński
Naczelnik Wydziału.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

Nr. Z. I. 393/29

Warszawa, dn. 25 czerwca 1930 r.

W sprawie dezynfekcji
i kontroli wody

OKÓLNİK № 102

do Panów Wojewodów (oprócz Wojewody Lwowskiego), Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy i Pana Prezydenta m. st. Warszawy.

Na zasadzie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 32 poz. 310) o zaopatrywaniu ludności w wodę Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przystąpi do opracowania rozporządzenia wykonawczego, dotyczącego kontroli wody, w związku z rozporządzeniem o normach wody do picia i do użytku gospodarstwa domowego. Narazie, w ślad za tutejszym okólnikiem Nr. 166 z dnia 9 sierpnia 1929 r. w sprawie walki z duren brzusznym oraz pismem Nr. Z. I. 379/29 z dnia 21-go listopada 1929 r. o tymczasowych normach wody do picia, wydaje się następujące zarządzenie, dotyczące kontroli i odkażania wody zanieczyszczonej.

Wodociąg i studnie publiczne obowiązkowo powinny być poddane stałej i jak najczęstszej kontroli bakterjologicznej.

1) O ile woda, zaopatrująca wodociąg lub studnię, odpowiada w zupełności wymaganiom higjenu, okresowe badanie bakterjologiczne wody jest wystarczające dla kontroli, czy w budowie sieci wodociągowej względnie studni nie zaszły jakiejkolwiek usterki.

2) Co do studzien, służących do użytku publicznego, lekarz urzędowy lub jego zastępca dwa razy do roku winien pobrać próbki wody i przesyłać do badania bakterjologicznego.

3) Zakłady wodociągowe, używające wody powierzchniowej (rzecznej, stawowej), oczyszczanej za pomocą filtrów powolnych, filtrów szybkobieżnych, lub innym sposobem z ewentualnem zastosowaniem dalszej dezynfekcji, wykonywać powinny zasadniczo

codziennie, a co najmniej dwa razy tygodniowo kontrolę wody we własnych laboratorjach. Próby winny być pobrane w miejscach wskazanych w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. Nr. 32, poz. 310).

4) Wodę podejrzaną, zanieczyszczoną od zewnątrz przypadkowo lub z powodu wadliwej budowy, względnie popsucia się studni lub wodociągu, należy po dokonaniu naprawy odkazić, najlepiej zapomocą podchlorynu wapno (CaCl_2) w następujący sposób: z zanieczyszczonej studni kopanej wyczerpać wodę w całej ilości, cembrowinę mechanicznie oczyścić z porostów i grzybków, z dna usunąć miał zanieczyszczony, a na jego miejsce nasypać przepłukany piasek lub żwir; następnie cembrowinę dokładnie zlać roztworem podchlorynu wapnia w stężeniu 120 mgr. na 1 litr wody. Po wypełnieniu się studni wodą do stałego poziomu i obliczeniu jej pojemności przygotować w stosunku 60—120 grm. podchlorynu wapnia na 1 m³ wody (zależnie od stopnia zanieczyszczenia) roztwór w kilku litrach wody i wlać do studni, następnie dokładnie zmieszać z wodą studzienną. Po 24 godzinach wodę wyczerpać. Jeśli po ponownym wypełnieniu się studni woda posiada zapach chloru, należy ją powtórnie wyczerpać aż do zniknięcia śladu chloru. Do odkażania metalowych rur pompowych lub wodociągowych używa się roztworu podchlorynu wapnia o silniejszym stężeniu (300 gr. na litr pojemności rury). Po kilku godzinach przepłukać rurociąg aż do uzyskania wody czystej bez domieszki chloru. Obecność chloru łatwo jest sprawdzić drogą chemiczną, dodając do szklanki wody kilka kropeł roztworzonego kwasu siarkowego, kilka kropeł roztworu jodku potasu i krochmalu. W razie obecności wolnego chloru woda zabarwi się na niebiesko. Do użytku nadaje się tylko świeży i dobrze przechowany podchloryn wapnia. Na świetle i w środowisku cieplejszym środek ten ulega rozkładowi, wskutek czego opada procentowa zawartość czynnego chloru.

5) W kilka dni po odkażeniu należy zawsze pobrać próbkę wody i przesłać do kontrolnego badania bakteriologicznego. Jeśli w próbce wody odpowiednio pobranej, pochodzącej ze studni odpowiednio zbudowanej i dokładnie odkażonej, stwierdzi się w dalszym ciągu obecność bakterij *Coli*, przyczyny zanieczyszczenia wody należy szukać w samych już złożach gruntowych, przepuszczających wodę zaskórą. Studnie takie mogą być w każdej chwili źródłem zakażenia i bezwarunkowo nie nadają się do użytku.

6) W gminach, nieposiadających jeszcze własnych laboratorjów przy zakładach wodociągowych, kontrola wodociągów wchodzi w zakres działania Państwowego Zakładu Higjenu i jego filij i Państwowych Zakładów badania żywności; co trzy miesiące gmina winna się zwracać do odnośnego zakładu pisemnie o wydelegowanie na miejsce fachowego funkcyjnarjusza, który winien pobrać próbki wody i częściowo badanie wykonać na miejscu w myśl okólnika Nr. H. 34672/3122/21 z dnia 30 listopada 1921 roku.

7) W myśl obowiązujących przepisów koszty bakteriologicznego badania ponosi właściciel wodociągu lub studni na dochód Skarbu Państwa. Wysokość taksy określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 listopada 1929 r. (Dz. U. Nr. 78, poz. 584). Badanie wody, pozostające w etjologicznym związku z wybuchem ostrej choroby zakaźnej, a także na użytek władz dozoru, a więc powiatowych i wojewódzkich władz administracji ogólnej, podobnie jak wszelkie badania przy ostrych

schorzeniach zakaźnych, Państwowy Zakład Higjenu i jego filje oraz Zakłady badania żywności wykonywują bezpłatnie w myśl okólnika Nr. Org. 3148/2668/22 z dnia 16 października 1922 r.

W myśl powyższych wskazań zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu, Pan Prezydent m. Warszawy) wydać odpowiednie zarządzenie i nadsyłać co pół roku w terminie najdalej do 15 kwietnia i 15 października każdego roku odpowiednie sprawozdania do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departamentu Służby Zdrowia). Sprawozdania te winny być sporządzane zgodnie z wymaganiami Komisji Państwowego Zakładu Higjenu, której pracę załącza się.

(—) *Stawoj Składkowski*
Minister.

ODPIS.

WILEŃSKI URZĄD WOJEWÓDZKI

Wydział Zdrowia Publicznego

Wilno, dn. 11. IX. 1930 r.

L. 2309/VI.

Do Magistratu m. Wilna

Sekcja Zdrowia.

Przedmiot:
Dezynfekcja i kontrola
wody.

Przesyłając do wiadomości i zastosowania się Okólnik Nr. 102 Min. Spr. Wewnętrznych z dnia 25-go czerwca 1930 r. Nr. Z. I 393/29 nadmieniam, iż w myśl p. 2 wymienionego okólnika pobieranie wody ze studzien, służących do użytku publicznego, winien pobierać dwa razy do roku lekarz sanitarny lub kontroler sanitarny, który ukończył odnośne kursy, względnie został przeszkolony w Państwowym Zakładzie Badania Żywności w myśl ustępu 3 okólnika Min. Spr. Wewn. Nr. 238 z dnia 31. X. 1929 r. Pobrane próbki do badania należy przysyłać do Miejskiego Zakładu Badania Żywności.

Ad p. 3. Wodę wodociągową, pochodzącą ze źródeł na Wingrach lub Misjonarskich, należy badać nierzadziej, niż dwa razy tygodniowo w Miejskim Zakładzie Badania Żywności.

Przy pobieraniu prób należy stosować się do przepisów, zawartych na str. 7 w załączonej broszurze pod tytułem „Ujednostajnione metody bakteriologicznego badania wody“.

Celem dokładnej kontroli stanu sanitarnego studni należy prowadzić ścisłą ich ewidencję w postaci kartoteki; przyczem na karcie ewidencyjnej każdej studni powinny być notowane wyniki badania bakteriologicznego.

Sprawozdanie z dokonanych prób należy przysyłać dwa razy do roku: 1 kwietnia i 1 października.

Za Wojewodę
(—) *Dr. H. Rudziński*
Naczelnik Wydziału.

180.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 18 września 1930 r.

do wszystkich P. P. Starostów województwa wileńskiego w sprawie polityki karno-administracyjnej.

Nr. V-1391/30.

Obecne ciężkie położenie gospodarcze i ekonomiczne mieszkańców wsi i miast województwa wileńskiego imperatywnie domaga się stosowania odpowiedniej polityki karno-administracyjnej.

Wychodząc przytem z założenia, że kara jest ostatecznym środkiem i stosowana winna być zasadniczo do opornych lub świadomie (ze złej woli) winnych popełnionego czynu, uważam za wskazane w wypadkach zwłaszcza drobniejszych przewinień, polegających na nieznacznem przekroczeniu przepisów policyjno-administracyjnych przypomnieć zasady wyrażone w moim zarządzeniu okólnem z dnia 20. XII. 1927 Nr. 8819/II, dotyczące wprowadzenia systemu uprzedniego upominania winnych co do konieczności przestrzegania obowiązujących przepisów prawnych. Wprowadzenie instytucji upominania ma na względzie i te okoliczności, że znaczna ilość różnych ustaw, rozporządzeń, okólników i t. p. utrudnia zwłaszcza szerszym sferom ludności orjentowanie się w obowiązujących przepisach, wobec czego uprzednie upominanie winnych będzie miało ważkie znaczenie pedagogiczne, uświadamiając obywateli, czego czynić nie wolno, nie należy i co stanowi przekroczenie.

Odnośnie strony technicznej realizacji systemu upominania wskazuję na postanowienia mego zarządzenia z dnia 20. XII. 1927 Nr. 8819/II, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Województwa Nr. 23 p. 895 z 1927 r.

Z całym przeto naciskiem podkreślam konieczność poinstruowania podwładnych Panom Starostom urzędów i władz, a zwłaszcza organów Policji Państwowej, aby unikały w obecnym ciężkim okresie gospodarczym i ekonomicznym masowego i szablonowego nakładania kar, co mija się z celem i nie osiąga należytego skutku; mając na oku to, że kara powinna być tylko środkiem ostatecznym i stosowana może być tylko względem opornych i uporczywie i świadomie winnych popełnionego czynu.

(—) *Wł. Raczkiewicz*
Wojewoda

181.

ORZECZENIA

Wojewody Wileńskiego

o uznaniu poszczególnych lasów za ochronne.

1) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. „b” art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d” art. 19-go i p. „g” art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las m-ku „Uzharelica”, gm. mikołajewskiej, pow. dziśnieńskiego, własność Benjamina, Dory i Małki Kałmanowiczów — o obszarze 126,36 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 28. VIII. 1930 r.

L. 1882/N. L. 285.

2) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. „b” art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d” art. 19-go i p. „g” art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las m-ku „Puniszczę”, gm. hołubickiej, pow. dziśnieńskiego, własność Samsona Nieszczeretowa o obszarze 108,70 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 3 września 1930 r.

L. 1819/N. L. 288.

3) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. „b” art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d” art. 19-go i p. „g” art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las folw. Paszki, gm. nowopohoskiej, pow. brasławskiego, własność Władysława Kozieli-Poklewskiego o obszarze 43,20 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 3 września 1930 r.

L. 1999/N. L. 289.

4) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. „b” art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d” art. 19-go i p. „g” art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las folw. Gierduciszki, gm. gródeckiej, pow. mołodeckiego, własność Boharewicz Witolda, o obszarze 120,76 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 18 września 1930 r.

L. 1870/N. L. 310.

182.

REJESTRACJA STOWARZYSZEŃ.

1) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dnia 20. VIII. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń „Kółko Rolnicze w Mejszagole, pow. Wil.-Trockiego”.

Nr. Rej. 1225.

2) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dnia 22. VIII. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń „Ochotniczą Straż Pożarną w osadzie fabrycznej Platerów”.

Nr. Rej. 1226.

3) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 23. VIII. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń „T-wo „Meongaj Szabos” (pociecha soboty) w Wilnie”.

Nr. Rej. 1227.

4) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dnia 8. IX. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń „Kółko Rolnicze w Kuprjaniszkach”.

Nr. Rej. 1229.

5) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dnia 12. IX. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń „Związek Właścicieli Autobusów Komunikacji Zamiejskiej Województwa Wileńskiego”.

Nr. Rej. 1230.

6) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dnia 16. IX. 1930 r. wciągnięto do rejestru „Hebrajskie Towarzystwo Wychowania Przedszkolnego „Wemaan-Hagan”.

Nr. Rej. 1231.

183.

REJESTRACJA CECHU.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dn. 18 sierpnia 1930 r. wciągnięto do rejestru cechów i korporacji „Cech kowali, ślusarzy, zegarmistrzów i blacharzy w Wilejce pow.“.

Nr. rejestru 52.

184.

ODEBRANIE DEBITU POCZTOWEGO.

Wileński Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 186) oraz § 26 Ustawy Prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. p. p. Nr. 6), odebrało prawo debitu pocztowego niżej wymienionym drukom i czasopismom, które w treści swej zawierają cechy przestępstw, przewidzianych w art. 129 i 263 K. K. (§§ 58 i 65 u. k.), a mianowicie:

- 1) „Głos Emigranta“, wyd. w Brukseli w jęz. polskim.
- 2) „Tautos Kelias“, wyd. w Kownie w języku litewskim.
- 3) „Vairas“, wyd. w Kownie w jęz. litewskim.
- 4) „Dzielo Truda“, wyd. w Chicago w jęz. rosyjskim.
- 5) „Specjalist socjalistyczeskawo ziemledzielja“, wyd. w Moskwie w jęz. rosyjskim.
- 6) „Strojka“, wyd. w Leningradzie w jęz. rosyjskim.
- 7) „Proletarskaja rewolucja“, wyd. w Moskwie w jęz. rosyjskim.
- 8) „Wisnyk pramysłowo kredytowyj kooperacji Ukrainy“, wyd. w Charkowie w jęz. ruskim.
- 9) „Ukrainskyj myśliwec ta rybalka“, wyd. w Charkowie w jęz. ruskim.
- 10) „Osoawiachim“, wyd. w Moskwie w jęz. rosyjskim.
- 11) „Wojennyj Wiestnik“, wyd. w Moskwie w jęz. rosyjskim.
- 12) „Kolektywist Ukrainy“, wyd. w Charkowie w jęz. ruskim.

185.

**OBWIESZCZENIA
SĄDÓW POWIATOWYCH****w sprawach spadkowych.**

1) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Antoniego Kostkiewicza, syna Jana, zmarłego 2 sierpnia 1909 r. i Antoniny Kostkiewiczowej, córki Marcina, zmarłej 27 listopada 1926 r., ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nich mienia.

2) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Morducha, syna Chaima-Owsieja Epsztejna, zmarłego dnia 1 lipca 1916 r., ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

3) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Tytusa Kozłowskiego, zmarłego dnia 21 listopada 1918 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

4) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Benjamina Białodworca zmarłego w 1920 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

5) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Żelysława Belina Belinowicza, zmarłego dnia 19 sierpnia 1920 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

6) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Konstantego Urbanowicza, s. Adama, zmarłego dnia 25 kwietnia 1927 r., ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

7) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Bolesława Ingielewicz, zmarłego dnia 21 maja 1929 r., ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

8) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Jerzego Łukaszewicza, zmarłego dnia 12 lutego 1930 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

9) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Anny Stankiewiczówny, córki Franciszka, zmarłej 7 kwietnia 1930 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

10) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Józefa Drozd-Drozdowskiego, syna Jana, zmarłego dnia 1 lipca 1930 r., ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

11) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców księdza Czesława Witalisa Górskiego, zmarłego dnia 11 lipca 1930 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

12) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Szejny Dobkes, córki Izraela, zmarłej dnia 24 lipca 1930 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

13) Na zasadzie art. 1401 i 1402 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilejce wzywa spadkobierców zmarłego w Ameryce w dniu 2 września 1923 roku Józefa

Gołkowskiego, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po jego śmierci majątku nieruchomego, położonego we wsi Łycewicze, gm. wiszniewskiej, powiatu wilejskiego.

14) Na zasadzie art. 1401 i 1402 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilejce wzywa spadkobierców zmarłego w dniu 5 listopada 1929 roku Jerzego, syna Leona Muskiego, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zgłosili swe prawa do pozostałego po jego śmierci majątku nieru-

chomego, składającego się z działki ziemi obszaru 18 dziesięcin z zabudowaniami we wsi Mickiewicze, gminy wojstomskiej, powiatu wilejskiego.

15) Sąd Powiatowy w Wołożynie na zasadzie art. 1401 i 1402 U. P. C. wzywa spadkobierców Józefa Krzyżańskiego, zmarłego w dniu 13 listopada 1921 r., ażeby w terminie 6-miesięcznym od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia, zgłosili prawa swoje do pozostałego po zmarłym majątku Lucynka, położonej w gminie pierszajskiej, powiatu wołożyńskiego.

186.

OBWIESZCZENIA

Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie.

Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Wilnie obwieszcza, że niżej wyszczególnione kolonje po skomasowaniu wywołane zostały do pierwsiastkowego zaprowadzenia hipoteki:

na dzień 15 grudnia 1930 roku.

Kolonje we wsi Miciuny, w gminie Worniańskiej, powiecie Wileńsko-Trockim Nr. hip. 13317.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
38, 50 i 100	8,1517 ha	Wincenty Stefanowicz
92	10,5044 ha	Kazimierz Stefanowicz
89 i 157	16,3285 ha	Tadeusz Stefanowicz
87, 38 i 150	5,2251 ha	Jerzy Stefanowicz
85, 94 i 134	3,9649 ha	Ludwik Stefanowicz s. Jana
93	5,5120 ha	Ludwik Stefanowicz s. Ignacego
42 i 138	2,5459 ha	Rozalja, Emilja i Antonina Stefanowicz
84 i 37	4,1349 ha	Aniela, Julja i Genowefa Stefanowicz
86, 39 i 154	5,9611 ha	Kazimierz Sys
95	6,4361 ha	Wincenty Etminis
66 i 99	9,2590 ha	Karol Sys
59 i 155	4,8485 ha	Tadeusz Sys
22 i 128	3,7965 ha	Jerzy Stefanowicz
1 i 148	5,5098 ha	Hipolit, Jan, Anna, Józefa i Scholastyka Stefanowicz
90	9,7204 ha	Jerzy s. Wincentego Stefanowicz
91	6,8476 ha	Piotr Mosiewicz
32 i 107	9,4802 ha	Karol Daniła
41 i 111	6,6110 ha	Kazimiera i Stanisława Jankowicz
83, 25 i 120	8,9356 ha	Wacław Milejszo
60 i 112	9,6377 ha	Juljan Bazewicz
15 i 161	10,7809 ha	Tomasz Kiszkiel
81, 40 i 124	7,8311 ha	Tadeusz Kiszkiel
14 i 119	8,9984 ha	Kazimierz Skierło
24 i 97	8,4979 ha	Tomasz Skierło
22 i 159	21,3902 ha	Kazimierz Mieszkis
9 i 145	4,3691 ha	Bolesław Marcinkiewicz
10 i 141	4,7892 ha	Wincenty Marcinkiewicz
29 i 142	4,2670 ha	Antoni, Józefa, Aniela, Janina i Emilja Marcinkiewiczowie
4 i 118	11,7759 ha	Aleksander Gławdział
65 i 125	6,5999 ha	Antoni Gławdział
27 i 108	4,1436 ha	Karolina Bazewicz
18 i 123	8,5184 ha	Ludwik Bazewicz
46 i 149	3,8727 ha	Michał Milejszo
5 i 105	3,8992 ha	Kazimierz Milejszo
48 i 104	5,3310 ha	Adolf, Juljan, Bronisław i Julja Milejszowie
80, 51 i 101	6,7523 ha	Piotr Stefanowicz
45 i 132	4,2370 ha	Kazimierz Etminis
79 i 133	1,0606 ha	Aniela i Helena Etminis
34 i 136	4,7298 ha	Juljan Etminis
30 i 146	6,9896 ha	Krzysztof Etminis
58 i 137	3,6095 ha	Jerzy Etminis
16 i 152	4,5519 ha	Walerjan, Antoni, Emilja, Józefa i Bronisława Etminis

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
23 i 126	8,3630 ha	Jan Jankowicz
26 i 113	8,4058 ha	Juljan Jankowicz
19 i 115	8,7131 ha	Ewa, Bronisław, Aniela i Marianna Wolejkowie
36 i 151	9,1318 ha	Władysław i Bronisław Wolejkowie
78, 55 i 102	6,8665 ha	Jan Augul
64 i 160	10,5976 ha	Tomasz Jankowicz
6 i 163	6,9678 ha	Jan Jankowicz
21 i 164	9,0551 ha	Kazimierz Gulbimowicz
35	10,0363 ha	Kazimierz Gudojć
7 i 127	4,8935 ha	Kazimierz Gryniewicz
17 i 139	4,4237 ha	Konstancja i Paulina Gryniewiczowie
3 i 121	11,6302 ha	Tomasz Sys i Helena Gryniewicz
76, 54 i 153	7,0830 ha	Jan i Kazimierz Remisowie
75, 52 i 147	3,8020 ha	Aleksander Remis
77 i 130	3,6018 ha	Izydor Remis
49 i 129	8,3264 ha	Józef Pujszo
20 i 116	4,4726 ha	Zygmunt Ziemnicki
11 i 156	4,7585 ha	Władysław Marcinkiewicz
47 i 103	4'1813 ha	Jan i Ignacy Sysowie
33 i 140	11,2205 ha	Ludwik i Ignacy Sysowie
2 i 106	7,1981 ha	Władysław Sys
74, 53 i 98	5,1099 ha	Walerja Gulbinowiczowa i Władysław i Julja Sysowie
8 i 114	8,6481 ha	Michał Gładziel
31 i 131	9,1213 ha	Tadeusz Ranojć
72 i 67	2,2360 ha	Rozalja, Genowefa i Aniela Ranojciowie
73, 56 i 143	2,8611 ha	Emilja, Aniela, Michał, Bolesław i Józefa Ranojciowie
71, 61 i 110	5,0993 ha	Bolesław Ranojć
70 i 68	3,9199 ha	Władysław i Kazimierz Ranojciowie
57 i 109	5,2102 ha	Piotr Ranojć
63 i 162	8,5990 ha	Julja, Genowefa i Bolesław Ranojciowie
69	3,0315 ha	Elżbieta, Kazimierz i Wincenty Ranojciowie
13 i 122	8,5310 ha	Wiktor Pujszo
62 i 158	16,0936 ha	Bolesław i Aniela Mieszkisowie
43 i 135	2,7550 ha	Walerja i Janina Wolejkowie
96	2,8304 ha	Izydor Etminis
44 i 144	4,9558 ha	Frorjan Etminis
12 i 117	4,9287 ha	Bronisław i Petrunela Marcinkiewiczowie
82	0,2342 ha	Ignacy Budziejko
165	38,9100 ha	Miasteczko Gierwiaty
166	25,6706 ha	Las.

na dzień 15 marca 1931 r.

Kolonje w m. Świr i zaśc. Strapieliczki, w gminie świrskiej, powiecie święciańskim. № Hip. 13316.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
Z miasteczka Świr.		
55	20,3516 ha	Władysław Kosteczko i spadk. Józefa Kosteczki
40 i 92	12,4953 ha	Jan, Józef i Emilja Ledaki
34 i 15	11,6755 ha	Spadk. Jerzego Podmostki
27 i 9	11,2479 ha	Paulina Ledaki i Melanja Bamberg
33 i 14	10,8134 ha	Spadk. Michała Libachańskiego
26	9,2919 ha	Feliks Andraszkiwicz
42	9,0380 ha	Stanisław i Jan Rackiewiczowie
30 i 13	5,7809 ha	Jan Kosteczko i spadk. Józefa Kosteczko
31 i 12	5,6612 ha	Franciszek Kosteczko
32 i 11	5,5745 ha	Spadk. Józefa Kosteczki
1	21,0724 ha	Spadk. Justyna Margiewiczza
21 i 18	10,7602 ha	Spadk. Franciszka Margiewiczza
2	26,6475 ha	Spadk. Józefa Baranowskiego
29, 20 i 109	5,3716 ha	Maciej Kisiel
36 i 108	7,3130 ha	Franciszek Kisiel
28 i 10	12,3350 ha	Piotr Paszkiewicz
22 i 17	4,2868 ha	Ludwik Batura

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
23	6,9276 ha	Mikołaj i Antoni Nowosielscy
91 i 41	9,0470 ha	Spadk. Wincentego Nowosielskiego
89, 54 i 53	8,6563 ha	Jan Nowosielski
48	7,5360 ha	Władysław Nowosielski
7 i 107	25,6185 ha	Spadk. Franciszka Sielewicz
5 i 110	22,1141 ha	Spadk. Stefana Sielewicz
73 i 93	18,2022 ha	Maciej Rakowicz
51 i 101	10,5942 ha	Spadk. Michała Rakowicz
62 i 113	10,3058 ha	Michał, Aleksander i Izidor Wiesztortowie
61 i 112	9,3505 ha	Spadk. Aleksandra Wiesztorta
87, 90 i 118	9,5738 ha	Michał Kumiszcz
43 i 99	12,4095 ha	Michał i Salomea Kumiszczowie
71	5,6844 ha	Jan i Marcin Kumiszczowie
49	2,7243 ha	Michał, Marja i Jadwiga Kumiszczowie
35 i 16	6,9661 ha	Spadk. Jerzego Batury
114, 38 i 100	7,5071 ha	Franciszek Jurgiel
70 i 117	4,1472 ha	Spadk. Józefa i Juljana Jurgielów
25	6,1572 ha	Rozalja Jurgielowa
45	6,8321 ha	Piotr Jurgiel
63	19,9545 ha	Edward Jurgiel
44 i 97	10,2685 ha	Jan Kozłowski
47 i 96	4,7594 ha	Augustyn Juchniewicz
24, 111 i 98	5,1262 ha	Antoni Nowosielski
88 i 52	6,5667 ha	Mikołaj i Franciszek Łukszowie
69	8,8240 ha	Marjanna Łuksza i spadk. Macieja Łukszy
50 i 94	6,2612 ha	Józef Łuksza
72 i 95	6,5288 ha	Spadk. Macieja Łukszy
46	5,0826 ha	Spadk. Wincentego Łukszy
37	6,6954 ha	Spadk. Stanisława Łukszy
74	12,7277 ha	Izidor Jurgiel
8, 115 i 116	5,9122 ha	Jan i Agrypina Achramowiczowie
19	19,6434 ha	Spadk. Michała Paszuka
39	0,8450 ha	Franciszek Smolski
79	1,2002 ha	Spadk. Mikołaja Batury
82	0,8713 ha	Spadk. Samsona Czystowa
56	1,4613 ha	Arest Jerofiejew
83	0,4650 ha	Ksenja Czystowa
59	2,8314 ha	Tatjana Krupienina i spadk. Cyprjana Krupienina
80	0,8510 ha	Spadk. Bazylego Bielikowa
60	1,2681 ha	Orech Dziewiatnikow
81	0,7833 ha	Jewdokja Mironowa
58	0,9540 ha	Spadk. Aleksego Bielikowa
84	0,6248 ha	Grzegorz Bielikow
85	1,2707 ha	Spadk. Jana Bielikowa
86	1,2998 ha	Spadk. Macieja Bielikowa
57	1,5863 ha	Spadk. Fenagiei Bielikowej
4	1,2270 ha	Cmentarz katolicki
119	0,2376 ha	Cmentarz Staroobrzędowców
3	1,2540 ha	Grzebowiska
6	2,0814 ha	Spadk. Franciszka Sielewicz i Stefana
—	86,7281 ha	Place wyłączone z obszaru scalenia
Zaścianek Strapieliszki.		
67, 76 i 104	5,0445 ha	Bilewicz Michał
68 i 103	5,0445 ha	Bilewicz Jan
67-a, 64 i 102	7,3249 ha	Bilewicz Klemens
66, 77 i 105	10,5315 ha	Maciej, Michalina i Krystyna Kosteczkowie
65 i 106	10,8157 ha	Macewicz Adam
75 i 78	2,3173 ha	Spadk. Józefa, Emiljana i Jerzego Emiljana

W oznaczonych terminach osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa do tych nieruchomości w Kancelarii Wydziału Hipotecznego w Wilnie, gmach Sądów ul. Mickiewicza 36, pod skutkami prekluzji przewidzianymi w art. 153 ust. hip. z roku 1919.

Pisarz Hipoteczny (—) L. Sumorok.

Wilno, dn. 26 sierpnia 1930 r.

187.

POSTANOWIENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej w Wilnie ustalające warunki pracy i płacy dozorców domowych m. Wilna.

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza, powołana na zasadzie Ustawy z dn. 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324) Rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 9-go lipca 1930 r. w celu ustalenia warunków pracy i płacy dozorców domowych m. Wilna w składzie: Inspektora Pracy Cezarego Wielhorskiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i przewodniczącego, Sędziego Sądu Powiatowego w Wilnie Piotra Narebskiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, Referendarza VII st. sł. w Wileńskim Urzędzie Wojewódzkim Wiktora Czarnowskiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz delegatów Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości m. Wilna — Jana Staniewicza i Maksa Zilbermana, Związku Właścicieli Średnich i Drobnych Nieruchomości m. Wilna i Woj. Wileńskiego — Antoniego Kuryłło i Karola Smolakiewicza, Związku Właścicieli Nieruchomości Żydów m. Wilna i Woj. Wileńskiego — Mojżesza Chwolesa i Kasrjela Szejniuka, Chrześcijańskiego Związku Zawodowego Dozorców Domowych w Wilnie: Mieczysława Engla, Juliana Wasilewskiego i Władysława Ostrowskiego, Klasowego Związku Zawodowego Dozorców Domowych i Służby Domowej na z. Wileńską — Władysława Bujki, Józefa Szerłota i Ludwika Kozłowskiego — po dokładnem zbadaniu zagadnień pracy i płacy dozorców domowych na posiedzeniu w dn. 20 sierpnia 1930 r. postanowiła:

Art. 1.

Postanowienie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości miejskich, z drugiej zaś strony dozorców domowych na terenie miasta Wilna i stanowi podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych.

Umowy indywidualne, zawierające warunki mniej korzystne dla pracownika, niż ustalone w niniejszem postanowieniu, na żądanie dozorczy domowego ulegają zastąpieniu przez warunki określone w tem postanowieniu od dnia złożenia tego żądania do pracodawcy względnie jego prawnego zastępcy na piśmie.

Uwaga 1. Za dozorcę domu uważa się osobę bez różnicy płci, zamieszkałą w danej posesji, której właściciel domu lub jego prawny zastępca powierzył dozór nad domem i utrzymywaniem w nim porządku.

Uwaga 2. Zaświadczenie Kasy Chorych, wydane na mocy osobistego zgłoszenia się pracownika do ubezpieczenia, nie może służyć dowodem, że dana osoba pełni obowiązek dozorczy domu.

Art. 2.

Warunki pracy i płacy, wyszczególnione we wstępnych art. art. obowiązują na czas od dnia 1-go sierpnia 1930 roku do dnia 31-go grudnia 1931 roku.

O ile przed wygaśnięciem tego terminu nie zostanie zawarta umowa zbiorowa lub też nie zostanie powzięte postanowienie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej w stosunku do dalszego czasu — niniejsze postanowienie zostaje w mocy do czasu zawarcia nowej umowy lub wydania nowego orzeczenia.

Art. 3.

a) Do obowiązków dozorczy domowego należy stałe utrzymywanie w czystości, z uwzględnieniem wymagań policyjno-sanitarnych ulicy, podwórza, chod-

ników, schodów i ustępów, mycie schodów dwa razy na miesiąc, oświetlanie klatek schodowych, bramy, ustępów i t. p., otwieranie i zamykanie bramy, dopilnowywanie przybycia i odejścia lokatorów, odnoszenie do policji zameldowań i wymeldowań, pompowanie wody do zbiornika i niezwłoczne powiadamianie właściciela lub jego zastępcy o wszelkich zauważonych niedokładnościach w funkcjonowaniu urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych o ile są one w danej posesji, wreszcie baczenie na całość mienia i bezpieczeństwo mieszkańców posesji.

b) Powyższe obowiązki winny być pełnione przez dozorcę osobiście lub przez zdolnych do pracy członków rodziny razem z nim zamieszkałych, przyczem jednak dozorca nie ma prawa powierzać otwierania bramy w nocy małoletnim członkom rodziny.

c) Narzędzi, niezbędnych do pełnienia obowiązków dozorczy, jak to: miotel, taczek, drągów żelaznych, kilofów i t. p. dostarcza bezpłatnie właściciel nieruchomości. Właściciel winien również zaopatrzyć schody w wycieraczki dla nóg, jak: szczotki, kratki, słomianki i t. p.

Art. 4.

Dozorcę oraz członków jego rodziny, zamieszkujących razem, obowiązuje grzeczność w stosunku do właściciela nieruchomości i lokatorów, trzeźwość przy pełnieniu obowiązków służbowych, ścisłe przestrzeganie umowy oraz stosowanie się do wszystkich zarządzeń właściciela lub jego zastępcy, wchodzących w zakres obowiązków służbowych dozorczy wyszczególnionych w art. 3 p. „a“ niniejszego postanowienia.

Właściciela nieruchomości obowiązuje grzeczne traktowanie dozorczy i członków jego rodziny i ścisłe przestrzeganie warunków umowy.

Art. 5.

W dotychczasowym podziale ulic na kategorie wprowadza się następujące zmiany: ul. W. Stefańska, od Zawalnej do Ponarskiej, ul. Nowogródzka od Zawalnej do Piłsudskiego, ul. Wsz. Świętych i ul. Kijowska od Szopena do Piłsudskiego — przenoszą się z II-ej do I-ej kategorii. Kategorie zaś wszystkich innych ulic, jako też klasy domów, pozostają bez zmiany. W posesjach, w których klasa domów nie została określona, jak również w posesjach, w których zaszyły zasadnicze zmiany pod względem zabudowań i obszarów, na żądanie jednej ze stron klasę domów określi Komisja Mieszana, składająca się z przedstawicieli organizacyj właścicieli i związków dozorców w równej liczbie, którzy w razie niedojścia do porozumienia powołują superarbitra. W razie zaś niedojścia do porozumienia, co do osoby superarbitra będą miały zastosowanie ogólne przepisy ustawy postępowania cywilnego (art. 1370¹). W powyższych posesjach, które Komisja zaliczy do klasy I-ej może ona również ustalić procentowe powiększenie wynagrodzenia dozorczy w stosunku do domów, wymagających większego nakładu pracy.

Decyzje powyższej Komisji są ostateczne.

Art. 6.

a) Wynagrodzenie dozorców domowych ustala się jak następuje:

w domach	1 kl. przy ulicach	I-ej kat.	138 zł. mies.
"	2 " " "	I-ej " "	108 " "
"	3 " " "	I-ej " "	60 " "
"	1 " " "	II-ej " "	109 " "
"	2 " " "	II-ej " "	84 " "
"	3 " " "	II-ej " "	49 " "
"	1 " " "	III-ej " "	84 " "
"	2 " " "	III-ej " "	52 " "
"	3 " " "	III-ej " "	38 " "

Wynagrodzenie powyższe winno być wypłacane osobiście przez właściciela lub jego zastępcę miesięcznie zgóry w pierwszym tygodniu każdego miesiąca.

Poczynając od dnia 1 sierpnia 1930 roku następuje automatyczna regulacja wynagrodzenia w gotówce na podstawie urzędowych danych, co do zmian kosztów utrzymania, jednak w tym tylko wypadku, gdy różnica z całym poprzedzającym okresem wyniesie conajmniej 5%.

b) W posesjach I-ej klasy, w których nastąpiła procentowa podwyżka wynagrodzenia dozorców domowych na zasadzie punktu „d” art. 3 postanowienia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 14 sierpnia 1924 r. podwyżka ta obowiązuje nadal w tym samym stosunku.

c) W posesjach III-ej klasy, w których nastąpiło już określenie wynagrodzenia dozorczy na zasadzie art. 6 punkt „c” postanowień Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 29. I. 1927 r. oraz orzeczenia z dnia 25. VII. 1928 r. pozostaje nadal to wynagrodzenie zwiększone proporcjonalnie do ogólnego zwiększenia płac dozorców danej kategorii, ustalonego w niniejszym postanowieniu w porównaniu do płac przewidzianych w postanowieniu z roku 1928.

d) Za pompowanie wody do zbiornika przy pomocy motoru dozorca otrzymuje 5%-owy dodatek do pensji miesięcznej, jeżeli zaś pompowanie odbywa się ręcznie, dodatek winien wynosić conajmniej 15% miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 7.

a) Właściciel nieruchomości winien udzielić dozorczy domowemu i jego rodzinie, pozostającej na utrzymaniu dozorczy, bezpłatnie suche, widne i zdrowe mieszkanie, o ile można bliżej bramy. Właściciel również winien zwracać podatki od lokalu, zajmowanego przez dozorcę i opłacony przez niego. Dozorca bez zgody właściciela, wyrażonej na piśmie, nie może przyjmować do swego mieszkania sublokatorów, przy czym za sublokatorów należy uważać również dzieci dozorczy, znajdujące się w stanie małżeńskim i utrzymujące się z własnej pracy. Dozorca nie może wbrew przepisom sanitarno-weterynaryjnym i bez zgody właściciela trzymać świń, bydła, ptactwa i t. p.

Zgoda na piśmie nie jest wymagana w stosunku do sublokatora, na przyjęcie którego dozorca uzyskał ustne zezwolenie właściciela domu przed dniem wejścia w życie niniejszego postanowienia.

b) W razie jeżeli zostanie urzędowe stwierdzone, iż mieszkanie dozorczy nie odpowiada wymaganiom przepisów sanitarnych, a właściciel — mając możność przeprowadzenia remontu lub zmiany mieszkania na inne — nie skutecznie wydanych przez powołane władze zarządzeń w nakazanym terminie, właściciel nieruchomości winien wypłacać co miesiąc zgóry od powyższej daty jednocześnie z pensją dla dozorczy dodatkowe wynagrodzenie w wysokości: do 30 zł. miesięcznie w domach I klasy, do 20 zł. w domach II klasy i do 10 zł. w domach III klasy, do czasu zanim mieszkanie dozorczy nie będzie doprowadzone do należytego stanu, lub zamienione na inne, odpowiednie.

Art. 8.

Właściciel nieruchomości winien dostarczyć dozorczy domowemu bezpłatnie światła elektrycznego w ilości 25 świec, w posesjach zaś, gdzie niema światła elektrycznego, winien wydawać miesięcznie zgóry: w miesiącach zimowych (od 1-go października do 1-go kwietnia) po 5 klg. nafty i w miesiącach letnich (od

1-go kwietnia do 1-go października) po 3 klg. nafty. Gdzie jest już do mieszkania dozorczanego doprowadzony prąd elektryczny, a właściciel nie daje elektryczności, winien dać podwójną ilość nafty.

Art. 9.

W razie choroby dozorczy domowego właściciel nieruchomości winien mu wydawać należne świadczenia w naturze oraz wypłacać różnicę pomiędzy zasiłkiem udzielonym przez Kasę Chorych, a całkowitem wynagrodzeniem w gotówce, wzamian zaś za to zdolny do pracy członek rodziny dozorczy lub osobny zastępca, powołany przez dozorcę i płatny przez niego, winien pełnić jego obowiązki. Wrazie niemożności zastąpienia dozorczy przez kogoś z członków rodziny, lub powołania przezeń zastępcy, właściciel sam opłaca zastępcę, zwolniony natomiast zostaje od obowiązku wypłacania różnicy pomiędzy zasiłkiem, udzielonym przez Kasę Chorych, a należnym dozorczy wynagrodzeniem w gotówce.

Art. 10.

a) Właściciel nieruchomości lub jego zastępca może zwolnić dozorcę bez podania powodów, o ile wypowiedział mu pracę na trzy miesiące naprzód, z tem obliczeniem, aby termin wyprowadzenia się dozorczy nie wypadł w miesiącach: grudniu, styczniu i lutym. Wypowiedzenie winno nastąpić na piśmie. Przy odejściu dozorczy właściciel wypłaca mu ponadto tytułem odszkodowania jednomiesięczne wynagrodzenie, jeżeli dozorca przesłużył w danej posesji od 3-ch miesięcy do 3-ch lat i dwumiesięczne, gdy ten przesłużył powyżej 3-ch lat.

Zwolnienie jednak może mieć miejsce wówczas jedynie, gdy wszystkie należności dozorczy zostały uregulowane.

b) W razie jeżeli właściciel domu zwalnia dozorcę z powodu niemożności utrzymywania nadal dozorczy domowego i jeżeli dozorca za obopólną zgodą pozostanie w zajmowanym mieszkaniu jako lokator — właściciel nie wypłaca dozorczy odszkodowania i winien jedynie uprzedzić go na jeden miesiąc przed zwolnieniem.

c) Zwolnienie dozorczy bez uprzedzenia i odszkodowania może nastąpić jedynie w wypadkach niewypełnienia obowiązków przez dozorcę, lub rażącego wykroczenia przeciw przepisom art. 4 niniejszego postanowienia, lub na podstawie prawomocnego wyroku sądu w wypadkach popełnienia przez dozorcę przestępstwa karnego.

d) W razie rozwiązania stosunku najmu dozorca winien w terminie miesięcznym od daty rozwiązania zwolnić mieszkanie.

e) W wypadkach, gdy właściciel nieruchomości sprzedaje lub wdzierżawia w całości posesję i nowy właściciel, czy dzierżawca nie pozostawia dozorczy, to nowy właściciel obowiązany jest wypłacić dozorczy odszkodowanie za trzy miesiące wypowiedzenia, o ile w swoim czasie takowe nie zostało dokonane przez dawnego właściciela oraz wypłacić przysługujące dozorczy odszkodowanie według punktu „a” art. 10 niniejszego postanowienia.

Art. 11.

W razie rozwiązania stosunku służbowego na skutek śmierci dozorczy, rodzina zmarłego, o ile nikt z jej członków nie został zaangażowany na stanowisko dozorczy w danej posesji, otrzymuje odszkodowanie w wysokości jedno lub dwumiesięcznej pensji w za-

leżności od tego, jakie odszkodowanie przysługiwałoby dozorczy w razie wypowiedzenia mu pracy. Rodzina zmarłego winna w tym wypadku zwolnić lokal w ciągu 2-ch miesięcy.

Wilno, dnia 20 sierpnia 1930 roku.

(—) *C. Wielhorski.*

Przedstawiciel Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej i Przewodniczący

(—) *P. Narębski.*

Przedstawiciel Min.
Sprawiedliwości

(—) *W. Czarnowski.*

Przedstawiciel Min.
Spraw Wewnętrz.

188.

OGŁOSZENIE

Wileńskiego Urzędu Probierczego

w sprawie prowadzenia księgi handlowej przez złotników.

Wileński Urząd Probierczy niniejszem podaje do wiadomości złotników oraz handlujących, dokonywujących naprawy wyrobów z metali szlachetnych, a znajdujących się na terenie Okręgu Wileńskiego Urzędu Probierczego, jak to w Wilnie, w województwie wileńskim i nowogródzkim, iż w myśl § 1, 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 11 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. U. Nr. 49, poz. 412) w. w. obowiązani są do prowadzenia księgi handlowej przychodu i zwrotu tychże wyrobów, oraz winni zaopatrzyć się w Urzędzie Probierczym w Wilnie w powyższą księgę handlową przychodu i zwrotu wyrobów z metali szlachetnych oddanych do naprawy, w terminie 30-dniowym od dnia wejścia w życie powołanego rozporządzenia i dokonać wpisu posiadanych tychże wyrobów w terminie do 6 tygodni od dnia upływu terminu do obowiązkowego nabycia księgi. Wartość księgi 2 zł. 50 groszy.

Nieprowadzenie powyższej księgi handlowej lub nieprawidłowe jej prowadzenie podlegają karze w myśl art. 3 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 470).

Wilno, dnia 1 września 1930 r.

(—) *J. Prokopowicz*
Naczelnik Urzędu

189.

OBWIESZCZENIA OKRĘGOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W WILNIE I POGRANICZNEGO KOMISARZA ZIEMSKIEGO W WILNIE o postępowaniu scaleniowym.

1) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 14 utego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 16 stycznia 1930 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Paciuny, gminy widzkiej, pow. brasławskiego.

2) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o sca-

laniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 14 czerwca 1930 roku zostało wydane przez Ministra Reform Rolnych podlegające wykonaniu orzeczenie utrzymujące w mocy orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 16 stycznia 1930 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Stukowszczyzna, gminy łyńpuckiej, pow. święciańskiego.

3) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 15 czerwca 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 9 maja 1930 r., dotyczące zmiany obszaru scalenia gruntów okolicy Borkiewicz, gminy polańskiej, pow. oszmiańskiego przez włączenie do obszaru scalenia: 1) około 2,5 ha gruntów folwarku Czerepokalnia, własność Feliksa, Pawła, Stanisława, Juliana, Macieja i Barbary Błażewiczów i 2) około 1 ha gruntów folw. Miedziowszczyzna, własność spadkobierców Adolfa i Stanisława Zrenkiewiczów, wszystko gminy polańskiej, pow. oszmiańskiego oraz przez wyłączenie z tegoż obszaru ok. 2 ha gr. zaśc. Piktusza, gminy grauzyskiej, pow. oszmiańskiego, własność Wandy Kundziez.

4) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 25 czerwca 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 17 maja 1930 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru na gruntach wsi Horuszki, gminy przebrodzkiej, pow. brasławskiego.

5) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 7 lipca 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 5 czerwca 1930 r., dotyczące rozszerzenia obszaru scalenia wsi Wasiuki, gminy Kozłowszczyzna, pow. postawskiego, przez włączenie gruntów nabytych przez gospodarzy tejsze wsi: a) około 118 ha z maj. Kozłowski, b) około 3 ha ze wsi Łuck-Kozłowski, c) około 11 ha ze wsi Zapaźniki i d) około 3 ha ze wsi Suszki wszystko gm. Kozłowszczyzna, pow. postawskiego.

6) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 12 lipca 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 10 października 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach folwarków Wołożyn i Wołożynek, gm. woropajewskiej, pow. postawskiego.

7) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 22 lipca 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 7 maja 1930 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego

i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Medryki, gm. solskiej, pow. oszmiańskiego oraz w części na gruntach: a) folw. Medryki, własność Józefa Korzona, b) folw. Medryki, własność Jadwigi Czaplinej, c) folw. Medryki, własność Stanisława Kiersnowskiego i d) folw. Medryki, własność Andrzeja Rodziewicza, wszystko gm. solskiej, pow. oszmiańskiego.

8) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 23 lipca 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 2 czerwca 1930 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Brzozowiki (Bierezowiki), gm. zaleskiej, pow. dziśnieńskiego.

9) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 19 sierpnia 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 9 lipca 1930 roku, dotyczące rozszerzenia obszaru scalenia gruntów wsi Mostowe, gm. krzywickiej, pow. wilejskiego przez włączenie: a) około 33 ha gruntów z ur. „Płos“ własność Łaszuka Szymona, Myczków Mikołaja, Kuźny, Wiktora i Jana s. Grzegorza gospodarzy wsi Mostowe oraz Pawła, Izaaka, Antoniego i Jana Klemiatczów, gospodarzy wsi Duhanosy, b) ok. 8 ha łąk gospodarzy wsi Domosławje i c) ok. 3 ha gruntów należących do prawosławnej parafji Habskiej i zaśc. Mostowe, wszystko gminy krzywickiej, powiatu wilejskiego

10) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 22 sierpnia 1928 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 83 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Szantyrowo oraz 2) 10 ha gruntów z maj. Wianuże własność Julji Fiedorowiczowej, wszystko gminy mikołajewskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 29 lipca 1930 roku.

11) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 14 września 1928 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 66 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Krasny-Łuh, 2) celem sprostowania granic: a) około 4 ha gruntów z folwarku Padorka, własność Puzyrewskich i b) około 4 ha gruntów z maj. Wianuża, własność Julji Fiedorowiczowej, wszystko gminy mikołajewskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 29 lipca 1930 roku.

12) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 21 maja 1930 r. postanowił zatwierdzić projekt scalenia na gruntach należących do gospodarzy wsi Bołtruki, gminy leonpolskiej, pow. brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 26. VI. 1930 r. Wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

13) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 21 maja 1930 r. postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Bredzewo, gminy leonpolskiej, pow. brasławskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 24. VI. 1930 r. Wobec powyższego niniejszem ogłaszam o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

14) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 21 maja 1930 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Fursy, gm. jaźnieńskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 25 czerwca 1930 roku. Wobec powyższego Pograniczny Komisarz Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

15) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 21 maja 1930 r. postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Ziabki II, gminy prozrockiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 25 czerwca 1930 roku. Wobec powyższego Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie ogłasza niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

16) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 2 grudnia 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 225 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Dworzec, 2) około 22 ha gruntów kościelnych parafji rzymskokatolickiej w Ilji, wszystko gminy ilskiej, pow. wilejskiego. Orzeczenie powyższe zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Pogranicznego Delegata Ministra Reform Rolnych w Wilnie z dnia 22 lipca 1930 r.

190.

RUCH SŁUŻBOWY

A)

W Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie i w starostwach Województwa Wileńskiego

za m-c sierpień 1930 r.

a) W Urzędzie Wojewódzkim

Minister Spraw Wewnętrznych

m i a n o w a ł:

Lucjana Witkowskiego, radcę wojewódzkiego VI st. sł. — starostą powiatowym ostrowskim w Ostrowi Mazowieckiej, województwa białostockiego, w dotychczasowym VI stopniu służbowym.

Minister Rolnictwa

p r z e n i ó s ł:

Inż. Aleksandra Kozłowskiego, prowizorycznego inspektora rybackiego VII st. sł. w Bydgoszczy — do Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie na takież stanowisko ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

b) W Starostwach**Minister Spraw Wewnętrznych**

mianował:

Jana Mieszkowskiego, prowizorycznego referendarza VII st. sł. w starostwie grodzkim w Wilnie — do odwołania starostą grodzkim białostockim województwa białostockiego, w dotychczasowym VII stopniu służbowym.

Minister Robót Publicznych

przeniósł:

Inż. Wincentego Brodowskiego, radcę budownictwa VI st. sł. w powiatowym zarządzie drogowym w Łukowie województwa lubelskiego — do starostwa powiatowego w Postawach na stanowisko kierownika zarządu drogowego, ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

WOJEWODA**a) W Urzędzie Wojewódzkim**

mianował:

Władysława Pawłowskiego, kontr. prac. X gr. upos. w Dyrekcji Robót Publicznych — do odwołania adjunktem technicznym w X stopniu służbowym.

dopuścił do służby przygotowaną wcześniej:

Edwarda Paszkiewicza w charakterze praktykanta II kat. w XI grupie uposażenia.

Romana Durskiego w charakterze praktykanta III kat. w XII grupie uposażenia.

przeniósł:

Marję Dowgierdównę, adjunkta kancelaryjnego IX st. sł. — do starostwa grodzkiego w Wilnie, ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

zwolnił:

Andrzeja Buczaka, praktykanta II kat. XI gr. upos. — z dniem 10 sierpnia 1930 r., na własną jego prośbę.

b) W Starostwach

mianował:

Wilhelma Popławskiego, prowizorycznego asesora VIII st. sł. w starostwie grodzkim w Wilnie — do odwołania referendarzem w dotychczasowym VIII stopniu służbowym.

Leona Oskierkę, kontraktowego pracownika IX gr. upos. w starostwie powiatowym w Oszmianie (Zarz. Drog.) — do odwołania technikiem drogowym w IX stopniu służbowym.

Eugenjusza Keturakisa, kontraktowego pracownika IX gr. upos. w starostwie powiatowym w Wilejce — do odwołania technikiem budowlanym w IX stopniu służbowym.

Witolda Orłowskiego, praktykanta II kat. w XI gr. upos. w starostwie wileńsko-trockim w Wilnie — do odwołania sekretarzem w X stopniu służbowym.

Marjana Sanoka — do odwołania adjunktem kancelaryjnym w XI stopniu służbowym w starostwie powiatowym w Mołodecznie.

Stefana Bielaka, kontraktowego pracownika XI gr. upos. w starostwie powiatowym w Brasławiu — do odwołania rejestratorem w XI stopniu służbowym.

dopuścił do służby przygotowaną wcześniej:

Jana Łazarowicza, w charakterze praktykanta II kategorii w XI gr. upos. w starostwie wileńsko-trockim w Wilnie.

Zofję Sajkowską, w charakterze praktykanta III kategorii w XII gr. upos. w starostwie grodzkim w Wilnie (ref. spr. inw. wojen.).

Aleksandra Jodynisa, kontraktowego pracownika XII gr. upos. w starostwie powiatowym w Brasławiu, w charakterze praktykanta III kategorii w XII grupie uposażenia.

przeniósł:

Władysława Lebeckiego, prowizorycznego sekretarza X st. sł. w starostwie powiatowym w Święcianach — do starostwa powiatowego w Oszmianie, ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Zygmunta Żukowskiego, adjunkta kancelaryjnego X st. sł. w starostwie powiatowym w Mołodecznie — do starostwa powiatowego w Święcianach, ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

rozwiązał stosunek służbowy:

z **Jerzym Gołońskim**, prowizorycznym urzędnikiem III kategorii X st. sł. w starostwie wileńsko-trockim w Wilnie — z dniem 31 sierpnia 1930 r. na podstawie art. 62 ustawy z dnia 17. II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej;

z **Eugenjuszem Polkowskim**, praktykantem I kategorii w X gr. upos. w starostwie powiatowym w Wilejce — z dniem 6 sierpnia 1930 r. wskutek powołania go do odbycia obowiązkowej służby wojskowej;

z **Zygmuntom Sakowskim**, praktykantem I kategorii w X gr. upos. w starostwie powiatowym w Postawach — z dniem 6 sierpnia 1930 r. wskutek powołania go do odbycia obowiązkowej służby wojskowej;

z **Kazimierzem Markiewiczem**, praktykantem II kategorii XI gr. upos. w starostwie wileńsko-trockim w Wilnie — z dniem 10 sierpnia 1930 r. wskutek powołania go do odbycia obowiązkowej służby wojskowej.

Pracownicy kontraktowi.

Przedłużenie stosunku służbowego:

z **Leonem Gumowskim**, kontr. prac. VIII gr. upos. w Urzędzie Wojewódzkim — do dnia 30 września 1930 r.;

z **Zofją Wróblewską**, kontr. prac. XII gr. upos. w starostwie powiatowym w Mołodecznie — do dnia 30 września 1930 r.

B)**W sądownictwie na terenie województwa wileńskiego.****Prezydent Rzeczypospolitej**

mianował:

Vice-Prezesa Sądu Okręgowego w Wilnie **Henryka Muraszko** — Prezesem Sądu Okręgowego w Nowogródku, dn. 4 lipca 1930 r.

Sędziego Sądu Okręgowego w Nowogródku **Michała Krukowskiego** — Sędzią Sądu Powiatowego w Wilnie, dn. 21 lipca 1930 r.

Asesora Sądowego **Jana Rodziewicza** — Sędzią Sądu Powiatowego w Dokszytach, dn. 21 lipca 1930 r.

Minister Sprawiedliwości

mianował:

St. sekretarza Sądu Okręgowego w Wilnie, **Leona Wilkańca** — starszym sekretarzem Sądu Powiatowego w Wilnie w VII st. sł., dn. 30 czerwca 1930 r.

Sekretarza Sądu Powiatowego w Wilejce **Aleksandra Bohdankiewicza** — komornikiem Sądu Powiatowego w Okręgu Sądu Okręgowego w Wilnie, dnia 8 lipca 1930 r.

Wacława Leśniewskiego — komornikiem Sądu Powiatowego w Okręgu Sądu Okręgowego w Wilnie, dn. 8 lipca 1930 r.

Sędziego Sądu Powiatowego w Wilnie **Michała Krukowskiego** — Naczelnikiem tego Sądu, dnia 9 sierpnia 1930 roku.

przeniósł:

Naczelnika Sądu Powiatowego w Nieświeżu **Dominika Wasilewskiego** — na stanowisko sędziego Sądu Powiatowego w Wilejce, dn. 24 lipca 1930 r., na skutek konkursu.

Sędziego Sądu Powiatowego w Oranach **Bohdana Pławskiego** — na stanowisko sędziego Sądu Powiatowego w Wilnie, dn. 15 lipca 1930 r., na skutek podania.

przeniósł w stan spoczynku:

Sędziego Sądu Powiatowego w Dziśnie **Walerjana Bergmana** — na mocy § 1, art. 284 Prawa o Ustr. Sąd. Powsz. w brzmieniu art. 71 Ustawy z dnia 4-go marca 1929 r.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Wilnie
mianował:

Sekretarza Urzędu Prokurat. Sądu Okręgowego w Wilnie **Włodzimierza Skorwida** — starszym sekretarzem Sądu Powiatowego w Wilnie w VIII st. sł., dnia 2 lipca 1930 r.

przeniósł w stan spoczynku:

Starszego sekretarza Sądu Powiatowego w Wilnie **Juljana Mielukiewicza** — z dn. 30 czerwca 1930 r. z powodu stwierdzonej przez Komisję Lekarską całkowitej niezdolności do pracy.

Prezes Sądu Okręgowego w Wilnie
mianował:

Jana Butkiewicza — kancelistą Sądu Powiatowego w Łużkach w XI st. sł. na służbę prowizoryczną, od 1 lipca 1930 r.

Kancelistę Sądu Powiatowego w Łyntupach **Wilhelma Olszewskiego** — adjunktem tegoż Sądu w X st. sł., od 1 lipca 1930 r.

Kancelistów Sądu Okręgowego w Wilnie **Adama Rogozińskiego** i **Leona Grzymkowskiego** — adjunktami tegoż Sądu w X st. sł., od 1 lipca 1930 roku.

Kancelistę Sądu Powiatowego w Krzywicach **Zenona Dziemaszkiewicza** — adjunktem tegoż Sądu w X st. sł., od 1 lipca 1930 r.

Anastazję Matulewiczównę, kancelistkę Sądu Okręgowego w Wilnie w XI st. sł. — na służbę prowizoryczną, od 1 sierpnia 1930 r.

zwolnił:

Rejestratora Sądu Okręgowego w Wilnie **Annę Wiszniewską**, z dn. 7 lipca 1930 r. na skutek podania.

przeniósł w stan spoczynku:

Kancelistę Sądu Powiatowego w Wornianach **Jaroslawa Andruszkiewicza** na podstawie art. 29 p. b Ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r., z dn. 30 czerwca 1930 r., z powodu stałej niezdolności do pracy.

C)

W Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie na terenie Województwa Wileńskiego

za miesiąc sierpień 1930 roku.

Minister Rolnictwa

a) w Dyrekcji Lasów Państwowych

mianował:

Stanisława Polankiewicza, prowizorycznego asesora administracyjnego w VIII st. sł. — asesorem rachunkowym w VII st. sł. z zachowaniem dotychczasowego charakteru służbowego i powierzył pełnienie obowiązków inspektora rachunkowego z dniem 1. VIII. 1930 r.

Włodzimierza Korsaka, kontraktowego pracownika w VIII grupie uposażenia p. o. łowczego — do odwołania (prowizorycznie) asesorem administracyjnym w VII st. sł. z dniem 1. VIII. 30 r.

Jana Łukaszewicza, kontraktowego pracownika w VI grupie uposażenia p. o. inspektora budownictwa — do odwołania (prowizorycznie) inspektorem budownictwa w dotychczasowym stopniu służbowym z dniem 1. VIII. 1930 r.

przeniósł:

Wacława Nowickiego, nadleśniczego nadleśnictwa Trockiego w VII st. sł. — do biura Dyrekcji z zachowaniem dotychczasowego stanowiska, charakteru i stopnia służbowego oraz powierzył pełnienie obowiązków Inspektora Lasów z dniem 1. VIII. 30 r.

Błażeja Szulca, prowizorycznego leśniczego w XI st. sł. Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży — na takież stanowisko do tut. Dyrekcji z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego z dniem 1. VIII. 1930 r.

zwolnił:

Leonarda Chociłowskiego, prowizorycznego referendarza Dyrekcji w VII st. sł. na własną jego prośbę z dniem 30. V. 1930 r.

b) w nadleśnictwach

przeniósł:

Robertą Wolezaskiego, referendarza Dyrekcji w VII st. sł. — do nadleśnictwa Trockiego i mianował nadleśniczym z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego z dn. 1. VIII. 1930 r.

Dyrektor Lasów Państwowych

a) w Dyrekcji Lasów Państwowych

przesunął do wyższej grupy uposażeniowej:

Konstantego Waslukiewicza, kontraktowego pracownika p. o. taksatora w VIII gr. upos. do VII gr. upos. z dniem 1. VIII. 1930 r.

b) w nadleśnictwach

mianował:

Wacława Kuźmickiego, kontraktowego pracownika w X gr. uposaż. p. o. leśniczego nadleśnictwa Podbrodzkiego — do odwołania (prowizorycznie) leśniczym w dotychczasowym stopniu służbowym, z dniem 1. VIII. 1930 r.

Benedykta Kulikowskiego, kontraktowego pracownika w IX gr. upos. p. o. leśniczego biurowego nadleśnictwa Ławaryskiego — od odwołania (prowizorycznie) leśniczym biurowym w dotychczasowym stopniu służbowym z dniem 1. VIII. 1930 r.

Henryka Jacewicza, kontraktowego pracownika w X gr. upos. p. o. leśniczego biurowego nadleśnictwa Miorskiego — do odwołania (prowizorycznie) leśniczym biurowym w dotychczasowym stopniu służbowym z dniem 1. VIII. 1930 r.

przeniósł:

Stanisława Brzeziaka, kontraktowego pracownika w XI gr. upos. p. o. leśniczego nadleśnictwa Smorągowskiego — do nadleśnictwa Uszańskie z zachowaniem dotychczasowego charakteru i grupy uposażenia z dniem 1. VIII. 1930 r.

przyjął na służbę kontraktową:

Zygmunta Podbereskiego, w charakterze pracownika kontraktowego w XII gr. upos. do p. o. nadleśniczego (biurowego) nadleśnictwa Święciańskiego z dniem 1. VIII. 1930 r.

Jana Mierzwowicza, w charakterze pracownika kontraktowego w XI gr. uposaż. do p. o. leśniczego nadleśnictwa Miorskiego z dniem 9. VIII. 1930 r.

Jana Oleszka, w charakterze pracownika kontraktowego w XII gr. uposażenia do p. o. podleśniczego (biurowego) nadleśnictwa Dziśnieńskiego z dn. 1. VIII. 1930 r.

dopuszczył do służby przygotowawczej:

Wincentego Zaleskiego, w charakterze praktykanta leśnego nadleśnictwa Dziśnieńskiego z uposażeniem w/g XII grupy z dniem 19. VIII. 1930 r.

D) W Wileńskim Urzędzie Probierczym

Minister Przemysłu i Handlu

Mianował:

Jana Bankowskiego pracownika kontraktowego — prowizorycznym rejestratorem w X st. służb. w Urzędzie Probierczym w Wilnie, z dniem 1 lipca 1930 roku.

E) W Urzędach Ziemskich

za miesiąc sierpień 1930 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie.

Przyjęci:

Siwakow Mikołaj — w charakterze pracownika kontraktowego (mierniczego) z wynagrodzeniem według IX grupy uposażeniowej z dniem 7. VIII. 1930 r.

Pokrowski Michał — w charakterze pracownika kontraktowego (mierniczego) z wynagrodzeniem według IX grupy uposażeniowej z dniem 22. VIII. 1930 r.

Łobko Włodzimierz — w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Rzeczycki Józef — w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Kochanowska Bronisława — w charakterze pracowniczkii kontraktowej z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Jellinek Antoni — w charakterze pracownika kontraktowego (technika meljoracyjnego) z wynagrodzeniem według X grupy upos. z dn. 1. VIII. 1930 r.

Assanowicz Jakób — w charakterze praktykanta z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Czepukojć Mieczysław — w charakterze praktykanta z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Koszczye Stanisław — w charakterze praktykanta z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Mokrzecki Witold — w charakterze praktykanta z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Mojsiejenko Witaljusz — w charakterze praktykanta z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Rawiński Mieczysław — w charakterze praktykanta z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Romejko Zygmunt — w charakterze praktykanta z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Paszkiewicz Leon — w charakterze praktykanta z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Żmiejewski Konstanty — w charakterze praktykanta z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Solecki Zbigniew — w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według XII grupy uposażeniowej z dn. 1. VIII. 1930 r.

Przeniesieni ze służby kontraktowej na prowizoryczną:

Dyakowski Leonard, pracownik kontraktowy IX grupy uposażeniowej — na stanowisko adjunkta kancelaryjnego w. IX grupy uposażeniowej z dnia 1 lipca 1930 r.

Zwolnieni:

Żebak Ludwik, pracownik kontraktowy X grupy uposażeniowej — na własne żądanie z dniem 19. VIII. 1930 r.

Mieczyński Olgierd, pracownik kontraktowy, pobierający wynagrodzenie ryczałtowe 150 zł. miesięcznie — na własne żądanie z dn. 19. VIII. 1930 r.

Protasowski Władysław, pracownik kontraktowy (dozorca meljoracyjny), pobierający wynagrodzenie ryczałtowe 200 zł. miesięcznie — wobec wygaśnięcia umowy z dn. 31. VIII. 1930 r.

Hempel Brunon, pracownik kontraktowy, pobierający wynagrodzenie ryczałtowe 150 zł. miesięcznie, wobec wygaśnięcia umowy z dn. 31. VIII. 1930 r.

Witkowski Wacław, praktykant, pobierający wynagrodzenie ryczałtowe 280 zł. miesięcznie — na własne żądanie z dn. 25. VIII. 1930 r.

Wysocki Alfons, pracownik kontraktowy (uprzątaacz) XVI grupy uposażeniowej — na własne żądanie z dn. 31. VIII. 1930 r.

Powiatowe Urzędy Ziemskie.

Zwolnieni:

Wiszniewski Adam, woźnica XVI st. sł. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Wilnie — na własne żądanie z dniem 31. VIII. 1930 r.

F)

W okręgu wileńskim Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie

za miesiąc lipiec 1930 r.

W Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

mianował:

Inż. Karola-Arkadiusza Żuchowicza, Prezesa Dyrekcji P. i T. w V st. sł. — Prezesem Dyrekcji w IV st. sł.

Prezes Dyrekcji

przyjął do służby kontraktowej:

Antoniego Hermanowicza — w charakterze pracownika kontraktowego VIII gr. upos. od dnia 8. VII. 1930 r.

dopuścił do służby przygotowawczej:

Marję Werstakowską — w charakterze prakt. refer. w X st. sł. od dn. 1. VII. 1930 r.

z wolnił:

Witolda Dąbrowskiego, praktykanta refer. w X st. sł. — na własną prośbę z dn. 31. VII. 1930 r.

Jana Rataja, prow. woźnego w XV gr. up. — na własną prośbę z dn. 16. VII. 1930 r.

W okręgu Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie

Prezes Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie

mianował:

Józefa Firkowicza, praktykanta w XII st. sł. — asystentem w XI st. sł. w urzędzie p. t. Troki.

Jadwigę Szwiecińską, praktykanta w XII st. sł. — asystentem w XI st. sł. w urzędzie p. t. Troki.

Jana Lisowskiego, praktykanta w XI st. sł. — asystentem w X st. sł. w urzędzie poczt. Wilno 1.

Józefa Kisiela, praktykanta w XI st. sł. — asystentem w X st. sł. w urzędzie poczt.-tel. Wilno 2.

przeniósł:

Jadwigę Tarwidównę, asystenta w X st. sł. z urzędu poczt. Nowogródek do urzędu poczt. Wilno 1.

Marjana Majkowskiego, praktykanta w XII st. sł. z urzędu p. t. Postawy do urzędu p. t. Głębokie.

Salomeę Aleksandrowiczównę, praktykanta w XI st. sł. z urzędu p. t. Głębokie do urzędu p. t. Postawy.

Adolfa Dybczaka, kierownika urzędu poczt. Żabinka na równorzędne stanowisko do urzędu poczt. Rudziszki.

Lucjana Budnika, kierownika urzędu poczt. Duniłowicze do urzędu Słonim 1 na stan. st. asystenta.

Władysława Masalskiego, kierownika urzędu poczt. z Rudziszek na stan. st. asystenta do urzędu poczt. Duniłowicze.

Marję Sałkiewiczównę, asystenta w X st. sł. z urzędu poczt. Święciany Wil. do urzędu poczt. Wilno 1.

Aleksandra Burlingisa, prow. woźnego XV gr. up. z urzędu poczt. Lida 1 do Wilno 2.

Stanisława Statkiewicza, st. pocztyljona w XIII gr. up. z urzędu p. t. Landwarów do Wilno 1.

Jarosława Swirbutowicza, poczt. w XIV gr. up. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu p. t. Landwarów.

Piotra Laskowskiego, st. pocztyljona w XIII gr. upos. z urzędu poczt. Widze do urzędu poczt. Janów k. Pińska.

dopuścił do służby przygotowawczej:

Jana Ratajczyka — w charakterze praktykanta w XII st. sł. w urzędzie Głębokie z dn. 15. VII. 1930 r.

Feliksa Chwalowicza — w charakterze praktykanta w XII st. sł. w urzędzie Wilejka z dn. 1. VIII. 1930 roku.

Stefana Inglelewicza — w charakterze prow. woźnego w XV gr. up. w urzędzie Dżisna z dn. 3. VII. 1930 roku.

Albina Sabalisa — w charakterze prow. woźnego w XV gr. up. w urzędzie Wilno 2 z dn. 16. VII. 1930 r. z wolnił:

Bronisława Żardzina, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Wilno 2 — wobec powołania do wojska.

Stanisławę Motowidlównę, kontraktową urzędniczkę XII gr. up. z urzędu poczt. Gierwiaty z dn. 31. VII. 1930 r.

Zofję Fryszównę, kontr. urzędniczkę XI gr. up. z urzędu poczt. Wilejka z dn. 31. VII. 1930 r. — na własną prośbę.

SPROSTOWANIA

W Nrze 11 Wileńskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 3 czerwca 1930 roku w poz. 114 „Obwieszczenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie i Pogranicznego Komisarza Ziemskiego w Wilnie o postępowaniu scaleniowym“ zaszyły następujące błędy, które się niniejszem prostuje:

w p-ecie	w wierszu	wydrukowano	winno być
7	10	po słowie Mała Rzesza	gminy rzeszańskie
8	5	5 lutego	23 lutego
9	5	1929 r.	1930 r.
15	7	1929 r.	1930 r.
23	7	1929 r.	1930 r.
24	7	grudnia	lutego
25	7	grudnia	lutego
35	3	26 września	25 września
38	5	Brażola	Brożola
41	3	24 grudnia	24 października
41	6	Zyndali	Zynduli
42	7	21 stycznia	20 stycznia
51	11	358 ha 6331 m ²	358 ha 6361 m ²

W Nrze 14 Wileńskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 1 września 1930 r. w pozycjach 163 i 165 zaszyły następujące błędy, które się niniejszem prostuje:

W pozycji 163, w drugim wierszu od dołu ma być: z dnia 14. VIII. 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 12 poz. 99)

a nie (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 12 poz. 9);

w piątym wierszu od góry na stronie 235 ma być: (D. U. R. P. Nr. 3 poz. 31 z r. 1929) i z dn. 29. I. 1930 r.

a nie (D. U. P. Nr. 3 poz. 31 z r. 1929);

w trzecim wierszu § 7 ma być:

w sposób przewidziany w §§ 30—36 Rozp.

a nie w §§ 30—16 Rozp.;

w pozycji 165 ma być:

Taryfa uchwalona przez Radę Miejską w dniu 27. III. 1930 r. oraz zatwierdzona przez Wileński Urząd Wojewódzki

a nie: oraz zatwierdzenia przez Wileński Urząd Wojewódzki.

DZAŁ NIEURZĘDOWY.

OGŁOSZENIE

Wojewody Pomorskiego, dotyczące śmierci mierniczego-przysięgłego Jana Zalewskiego w Brodnicy.

Na podstawie § 50 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 28. VI. 1926 r. Dz. Ust. Nr. 71/26, poz. 412 o wykonaniu ustawy o mierniczych-przysięgłych podaje do publicznej wiadomości, że p. Jan Zalewski, mierniczy-przysięgły, zamieszkały w Brodnicy, zmarł w dniu 12 sierpnia b. r.

Biuro urzędowe mierniczego-przysięgłego jest zlikwidowane a pieczęć urzędowa z godłem Państwa unieważnia się.

Za Wojewodę

(—) Inż. K. Maćkowski

w/z. Dyrektora Robót Publicznych.

UNIEWAŻNIENIE PASZPORTÓW.

1) Unieważnia się zgubiony w Mysłowicach, wojew. lwowskiego w dniu 17 lipca b. r. paszport zagraniczny na wyjazd do Francji Ser. E. Nr. 861120 do L. 278/pas., wydany na imię Stefani Majgier, ur. w 1906 r. w Rudnikach.

2) Unieważnia się dowód osobisty wzoru Nr. 1 wydany przez Starostwo Wilejskie za Nr. 247/Dow. w dniu 11. III. 1928 r. na imię Józefa Subocza, mieszkańca wsi Bilcewice I, gminy kołowickiej, powiatu wilejskiego. Dowód ten został odebrany przez władze Z. S. R. R., gdy posiadacz tego dowodu przekroczył nielegalnie granicę w kierunku Polski.

3) Unieważnia się zgubiony paszport zagraniczny emigracyjny na wyjazd do Brazylii Nr. 1581/70 Serji „E“ Nr. 502250, wydany na imię Pawła Łukjańca, mieszkańca wsi Nowosiołki, gm. żośniańskiej, pow. postawskiego.

4) W Nrze 14 Wileńskiego Dziennika Wojewódzkiego w dziale nieurzędowym w ogłoszeniu o unieważnieniu paszportu zagranicznego omyłkowo podano Nr. paszportu jako Nr. 948332, powinno być „Nr. 942532“.

OGŁOSZENIE

W dniu 21 lipca r. b. podczas czynności egzekucyjnej w tekturowni Caleda Balberyskiego w Nowo-Wilejce zginęła metalowa pieczęć urzędowa, do laku, z napisem „Urząd Skarbowy p-tu Wileńsko-Trockiego“ i z godłem państwowym w środku. Wileńska Izba Skarbowa ostrzega znalazcę o odpowiedzialności za korzystanie nieprawne z tej pieczęci.

OGŁOSZENIE

W dniu 18 sierpnia b. r. zgubiony został kwitarzusz przychodowy Powiatowej Kasy Chorych w Wilejce pow. od Nr. 999 do Nr. 1048 w tem niezuzycie kwity od Nr. 1024 do 1048. Kwitarzusz ten unieważnia się.

OGŁOSZENIE

Wileńskiego Banku Ziemskiego.

Zarząd Wileńskiego Banku Ziemskiego podaje do wiadomości, że wydany przezeń kwit depozytowy na imię Zofji, córki Aleksandra Babiańskiej, za

Nr. 10438 o przyjęciu na przechowanie 7 akcji tegoż banku na nominalną sumę 1750 rubli, jako zagubiony unieważnia się.

„Zarząd Wileńskiego Banku Ziemskiego podaje do wiadomości, że wydane przezeń kwity depozytowe na imię Bronisławy córki Bonawentury Horbaczewskiej za Nr. 4911 na 10 akcji na nominalną sumę 2500 rub., za Nr. 7389 na 2 akcji na nom. sumę 500 r. i za Nr. 11126 na 1 akc. na nom. sumę 250 rub. jako zagubione unieważniają się“.

KOMUNIKAT

Komitetu Floty Narodowej.

Wezwanie do składek na budowę floty morskiej.

Dla skoordynowania działalności, dążących do utworzenia polskiej floty morskiej, stworzono Ustawą z dn. 16 lutego 1927 r. Komitet Floty Narodowej.

Komitet po dwuletniej pracy dał Państwu pierwszy statek morski „Dar Pomorza“.

Obecnie Komitet pracę swą rozwija w kierunku przysporzenia Państwu całego szeregu okrętów, jako darów poszczególnych miast, dzielnic, organizacji społecznych i zawodowych.

Wszystkie kwoty, zbierane na te cele, centralizują się w Głównym Komitecie Fl. Nar. w Warszawie, ul. Elektoralna 2 i wpłacane są przez ofiarodawców na konto Komitetu w P. K. O. Nr. 30.

Nawiązując do ostatnich prowokacji niemieckich Komitet uważa, że społeczeństwo polskie winno wystąpić przeciwko nim nie tylko manifestacjami, ale — i to przede wszystkim — z takim całym protestem, któryby był realnym dowodem naszego przywiązania do morza i naszej niezłomnej woli nieoddania ani skrawka wybrzeża.

Takim czynem będzie wzmożona ofiarność na budowę floty morskiej, o co Komitet gorąco prosi wszystkich obywateli.

Będzie to najlepszą odpowiedzią naszym sąsiadom.

(—) Gen. M. Zaruski

Sekretarz Generalny Kom. Fl. Nar.

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach

w Wilnie.

1. Franciszka Wirpszo — Brzeg Antokolski. Skradz. dow. osobisty Nr. 2488/2625 wyd. przez Komisarza Rządu na m. Wilno 5. III. 25 r.

2. Nacha Grabiner — Wileńska 24—5. Zgub. dow. osob. Nr. 1569 wyd. przez Magistrat m. Częstochowy 14. VIII. 23 r.

3. Chaim Dołginiewicz — Zawalna 7—9. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.

4. Ewa Synajówna — M. Pohulanka 12—5. Zgub. legitym. nauczycielską wyd. przez Kuratorium Okręgu Szk. Wileńskiego oraz legitym. U.S.B. Wydziału Humanistycznego.

5. A. Olszański. Zgub. metalową pieczęć urzędową Nr. 40 z nadpisem „Komisarz Kontroli Skarbowej“ w otoku: „Wileńska Izba Skarbowa“.

6. Włodzimierz Zjawny — W. Stefańska 24—33. Skradz. rewolwer systemu Browning belgijski cel. 6,35 Nr. 718930 wyd. na podst. pozw. Nr. 101517/2955 Br. wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie 27. III. 30 r.

7. Zygmunt Bohuszewicz — Kalwaryjska 23—17. Zgub. dow. osob. Nr. 6228 wyd. przez Komisarza Rządu m. st. Warszawy 29. XII. 23 r.

8. Władysław Dołżeńko — Gaona 14—12. Zgub. prawo jazdy (zielone) Nr. 1755, wyd. przez Referat Samochodowy 1. II. 30 r. oraz kartę pobytu tymczasowego wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie.

9. Józef Poloniski — Lewy Pióromont 5—2. Zgub. dowód osob. Nr. 786 wyd. przez Magistrat m. Wilna 24. VI. 30 r.

10. Sylwester Jeleński — Dzielna 15. Zgub. dow. tożsam. konia serja „D” Nr. 687150 wyd. 1929 r.

11. Bronisław Radochoński — 1 pułk art. pol. Leg. Zgub. legitym., rozkaz wyjazdu i dwa bilety wyd. przez 1 pułk art. pol. Leg.

12. Józef Stankiewicz — Mejszagolska 38. Zgub. dow. osob. Nr. 8092 wyd. przez Star. Wilejskie 1926 r. oraz ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilejskie.

13. Piotr Szyłow — Szkapłerna 71. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1892 wyd. przez P. K. U. Wilno 1923 r.

14. Szłoma Gol — Literacka 5—13. Zgub. zaświad. z Kom. Poborowej na m. Wilno wyd. 1928 r. oraz zaświad. I Komisarjatu z 1926 r.

15. F-a „Sair” Sp. Akc. — Wielka 32. Zgub. samochodowy dowód rejestracyjny WN 38130 wyd. przez Urząd Wojewódzki w Wilnie.

16. Grzegorz Jeł — Stara Szlachturna 9—6. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.

17. Mojsie Zbienowicz — Portowa 3. Zgub. ks. wojsk. i kartę mob. wyd. przez P. K. U. Wilno m.

18. Witold Milewicz — Biały Zaulek 8—3. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1904 wyd. przez P. K. U. Wilno w 1930 r.

19. Ruwin Glezer — Konarskiego 54. Zgub. poświadc. obywatelstwa Nr. 10630 wyd. przez Komis. Rządu na m. Wilno 1925 r.

20. Romuald Skarzyński — Beliny 48. Zgub. pozwol. na prawo jazdy Nr. 1855 wyd. przez Referat Samochodowy 27. II. 30 r.

21. Wacław Narkiewicz — Arsenalska 6—19. Zgub. ks. wojsk. Nr. 1435 wyd. przez P. K. U. Wilno.

22. Eleonora Kaduszkiewiczowa — Rieczna 6. Zgub. dow. os. wyd. przez Star. w Mińsku Mazowieckim.

23. Franciszek Polito — Kowalska 10—1. Zgub. legitym. kolejową Nr. 17479 wyd. przez Dyрекcję Kolei Państwowych 1. I. 1929 r.

24. Gustaw Antusiewicz — Szeptyckiego 5. Zgub. ks. samochodową Nr. 14328 m. Forda wyd. przez Referat Samochodowy 1928 r.

25. Józefa Gajlewiczówna — Wielka 33—32. Zgub. dow. osob. Nr. 4360/do 28 wyd. przez Star. Grodzkie 25. XI. 28 r.

26. Michał Kwieciński — Lewy Pióromont 5—3. Zgub. ks. wojsk. Nr. 68/A wyd. przez P. K. U. Wilno miasto 1921 r.

27. Weronika Żukowska — Kalwaryjska 5—4. Zgub. dow. osob. Nr. 1858/do 26 r. wyd. przez Star. Grodzkie w 1926 r.

28. Feliks Łopatow — Wojskowa - Cmentarna Nr. 7/4-3. Zgub. dowód obywatelstwa wyd. przez Star. Grodzkie 13. III. 30 r. oraz prawo jazdy szoferskie wyd. przez Referat Samochodowy.

29. Elka Bastomska — Połocka 49. Zgub. świadectwo przemysłowe wyd. przez Wileński Urząd Skarbowy II.

30. Jan Bobryk — Majowa 58. Zgub. kartę poborową, wyd. przez Komisję Poborową.

31. Władysław Zubowicz — Wileńska 23. Zgub. pozwol. na broń Nr. 27063/15/Br/w wyd. przez Star. Grodzkie 20. I. 30 r.

32. Władysław Iwanow — Antokolska 30. Zgub. obywatelstwo polskie Nr. 728 wyd. przez Star. Grodzkie m. Wilna 1922 r.

33. Antoni Zyngiel — Kocia 15. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno 1923 r.

Po za Wilnem.

1. Władysław Pieczul — w. Nowosiołki gm. trocka. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1893 wyd. przez P. K. U. Wilno.

2. Kusel Fajn — m. Niemenczyn ul. Świąciańska 18. Zgub. dow. osob. Nr. 186 wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie 1925 r. oraz ks. wojskową Nr. 451 wyd. przez P. K. U. Wilno.

3. Jerzy Korsakow — w. Roskazy gm. Rzeszańskiej. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1903 wyd. przez P. K. U. Wilno.

4. Chaim Lewin — Budslaw pow. Wilejski. Zgub. dow. osob. Nr. 116 wyd. przez Star. Wilejskie 8. I. 1923 roku.

5. Władysław Markiewicz — w. Kuleszy gm. Sabakińce, pow. Szczuczyn. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Lida.

6. Józef Małachowski — Parafjanów, powiat Dziśnieński. Zgub. dow. osob. Nr. 6489 wyd. przez Kom. Rządu na m. Wilno oraz ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. m. Wilno.

7. Julian Parniewicz — w. Ancypery, gminy Wołkołackiej. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1900 wyd. przez P. K. U. Postawy.

8. Aleksander Czyż — ok. Łasze poczta Bystrzyca k. Wilna. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno pow.

9. Michał Subocz — wieś Smoliszki poczta Dziewieniszki. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.

10. Urząd gminy Hruzdowskiej. 1) Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 606933 serja „D” Stefana Dunieca m-ca wsi Rusiny. 2) Zgub. dowód tożsam. konia Nr. 606146 serja „D” wyd. na im. Włodzimierza Czerwońca m-ca wsi Miastoczko. 3) Zgub. dow. tożsam. konia 606123 ser. „D” wyd. na im. Leona Łaszuka m-ca wsi Miasteczko. 4) Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 596288 ser. „D” wyd. na im. Jana Jancewicza m-ca wsi Chodasy.

11. Teofil Puzyrowski — Brasław ul. Piłsudskiego 208. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1901 wyd. przez P. K. U. Święciany.

12. Aleksander Wasztajonek — wieś Szarkowszczyzna Urząd Pocztowy. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany.

13. Stanisław Szostak — kol. Popowszczyzna gm. Rudomino. Zgub. pozwol. na prawo jazdy wyd. przez Referat Samochodowy przy Dyr. Rob. Publ.

14. Apolonja Wiszniewska — stac. Międzyrzecze, gm. Rudziszki. Skradz. legitymację urzędową Nr. 121 wyd. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego.

15. Bolesław Wąsowicz — zaśc. Smiegiele gm. Niemenczyn. Zgub. dow. tożsam. konia.

16. Anna Olechnowiczówna — m. Koziany gm. Bohińska. Zgub. dow. osob. Nr. 618681/10660/28 wyd. przez Star. Brasławskie 12. VI. 28 r.

17. Unferwert Adolf — Białystok kino „Polonja”. Zgub. ks. rejestracyjną na samochód osob. Nr. 4398 Bl. wyd. przez Województwo Białostockie 13. VI. 1929 r.

18. Urząd gminy Holszańskiej. Zgub. dowód tożsam. konia serja „D” Nr. 661595 wyd. na imię Jana Misiukiewicza m-ca wsi Czurki 2. VI. 28 roku przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

19. Jan Waśko — w. Komajsk gm. Dokszyckiej. Zgub. zaświadczenie graniczne koloru żółtego wyd. przez Star. Duniłowickie.

20. Urząd gminy Miadziolskiej. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 600571 wyd. na im. Leona Nowickiego m-ca wsi Uźle-Wielkie przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach.

21. Urząd gminy Miadziolskiej. Zgub. dowód tożsam. konia Nr. 638271 Aleksandra Siergiejewicza m-ca wsi Starzynki wyd. na im. Jana Siergiejewicza przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach.

22. Boleśław Karużys — w. Mejluny gm. Mejszagolska. Zgub. ks. wojskową wyd. przez P. K. U. Wilno 1926 r.

23. Gabryel Wilkojć — Korklińce pow. Święciański. Zgub. dow. tożsamości konia serja „D” Nr. 617221.

24. Posterunek Polic. Państw. — Widze pow. Brasławski. Zgub. znaczek służbowy Nr. 1717 wyd. przez Kom. P. P. w Brasławiu.

25. Piotr Biekiesz — w. Tumane gm. Głębocka. Spal. dow. osob. oraz dow. tożsam. konia Nr. 536254.

26. Urząd gminy Kołowicze. Zgub. dow. tożsam. konia serja E. Nr. 757782 wyd. na im. Bazylego Kozinca m-ca wsi Cyncewice przez Rejonowego Inspek. koni w Mołodecznie.

27. Urząd gminy Kołowicze. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1904 wyd. na im. Pawła Sidorowicza m-ca wsi Kraśnice przez P. K. U. Wilejka.

28. Aleksander Siwiec — w. Siwce gm. Iżańska. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilejka w 1923 r.

29. Zacharjusz Żyźniewski — kol. Bredziowo gm. Leonpolska. Zgub. ks. wojsk. Nr. 28024 rocz. 1902 wyd. przez P. K. U. Święciany oraz dowód osobisty Nr. 2326 wyd. przez Star. Dziśnieńskie 21/VIII 25 r.

30. Jan Zieniewicz — maj. Szumieliszki gm. Solska. Skradz. ks. wojsk. rocz. 1900 wyd. przez D-two 77 p. p. w Lidzie.

31. Leon Litwinowicz — m-ko Duniłowicze. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Postawy.

32. Mojżesz Gordonson — m-ko Święciany 11 zaulek Szkolny 6. Zgub. ks. wojskową.

33. Urząd gminy Dokszyckiej. Zgub. dowód tożsam. konia wyd. na im. Konstantego Sidoronka.

34. Felicjan Skwarczewski — m-ko i poczta Gródek. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilejka roczn. 1902.

35. Franciszek Trubacz — w. Jamno gmina i poczta Hermanowicze. Zgub. dow. tożsam. konia serja „D” Nr. 545246.

36. Dzienis Kazniew — m. Święciany ulica Polska 23. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1892 wyd. przez P. K. U. Święciany.

37. Antoni Sławiński — w. Dzikie-Jocze gm. Orany. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1902 wyd. przez P. K. U.

38. Helena Chodasewicz — St. Kol. i poczta Ziabki gm. Prozoroki. Zgub. dow. osob. Nr. 629 wyd. przez Star. Dziśnieńskie 23. VI. 23 r.

39. Michał Bubień — w. Semolino gm. i p-ta Połoczany. Skradz. dow. osob. Nr. 3394 wyd. przez Star. Wołożyńskie.

40. Urząd gminy Porpliszcz. Zgub. dowód tożsam. konia Nr. 554725 wyd. na imię Katarzyny Opackiej.

41. Witold Markowski — w. Plebańce gminy Holszany. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 665955 ser. „D”.

42. Jakób Jakowlew — p-ta i gmina Holszany Zgub. ks. wojsk. roczn. 1892 wydana przez P. K. U. Wilno - powiat.

43. Marja Stankiewiczówna — Szczuczyn k/Lidy maj. Andruszowce. Zgub. legitym. Nr. 26768/29529 oraz akt uznania obywat. polsk. wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie 2. X. 29 r.

44. Jankiel Futerfas — Budślów, pow. Wilejski. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilejka.

45. Abel Lejbowicz — m. Raduń pow. Lidzki. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Lida 1926 r.

46. Josiel Złotnik — m. Ejszyski pow. Lidzki. Zgub. dow. tożsamości konia wyd. w 1929 r.

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Urząd Wojewódzki ul. Magdaleny Nr. 2, tel. 1. Administracja czynna codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godziny 10 — 12 rano.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do „Dziennika Wojewódzkiego” instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji.

Prenumerata wynosi: roczna — 18 zł., półroczna — 9 zł., kwartalna — 4 zł. 50 gr. **Cena jednego egzemplarza** 1 zł. 50 gr. **Cena ogłoszeń:** za wiersz millimetryowy jednoszpaltowy — 30 gr., o zagubionych dokumentach — 2 zł. 50 gr., w sprawie osób zaginionych — 10 zł., handlowe i przemysłowe — 3 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do oddzielnych Kas Skarbowych na rachunek bieżący Administracji Dz. Wojew. Nr. 108 w Kasie Skarbowej w Wilnie.

Cena niniejszego numeru wynosi 1.50 gr.

Drukarnia „Znicz” w Wilnie, Ś-to Jańska № 1.

